

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercuria si Duminea, F61'a, candu concedu ajutoriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tiera esterne 12 fl. v. a. pe unu anu seu 2 2/3 galbini mon. sunatoria.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. correspondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 52.

Brasiovu 15/3 Iuliu

1871.

Invitare de prenumeratiune

la

„Gazet'a Transilvaniei“,

pe sem. II an. curgatoriu, cu pretiulu de susu.

„Nu noue, ci patriei, ne amu nascutu“, dicea strabunulu Cicerone, ca avea patria romana. — Noi inca ne tienemu de acesta credintia, cu adausu: ca ne amu nascutu si pentru natiunea romana, care de si e eschisa adi ca atare in patria sa dela vietia nationale politica, ea totu viaza si va via indorindu in mesura, ip care vomu sacrifica pentru dens'a. Din acestu principiu, din acestu motivu me adrezeu la toti fratii romani sateliti fideli ai natiunii si ai progresului ei, ca se indemne la prenumerare in folosulu nationale, amesuratu ofrandei apromise in Nr. 50 in folosulu academiei romane si a ajutoriei junimei nostre academice pentru serbarea nationale la mormentulu lui Stefanu celu mare; cu deosebire nobila junime academica, e iuvitata a-si face petutindenea datori'a cu indemnulu si cu totu concursulu putintiosu, care ii va desdauna prin sprijinulu ce lu voru capeta la intrerprinderile sale leale patriotice si nationale pe viitoriu din concursulu prenumerariloru. —

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA.

Transilvania.

Brasiovu 14 Iuliu 1871.

Situatiunea politica din afara se afla intr'unu stadiu de transitiune. Itali'a si a capatatu Rom'a de capitale, fara de care era numai o proba de unitate. In 2 Iuliu intrandu regele Victore Emanuele in Urbea eterna unitatea Italiei si a luat complementulu seu. Fia se remana in eternu domitoria in unitate! Rom'a s'a mantuitu prin actulu acesta de cestiunea romana, chiaru si oficiosele rusesci, vorbindu de reocuparea Romei de capitale, dice, ca Itali'a nu mai pote renuntia la dreptulu ce are asupra Romei, fara a-si periclita ecistintia infundandu-si una rana de morte; si adaugu, ca de asia ceva nu mai are a se teme, cu tote incordarile clericali. Tote puterile -si dederu consimtiementulu la acestu actu. Chiaru si Franci'a prin rostulu lui Thiers s'a pronuntiatu pentru recunoscerea dreptului Italiei la capitalea Rom'a. Thiers dechiara si pontificelului romanu, ca Franci'a in interesulu ordinei acceptetza unificarea Italiei ca si celelalte puteri; arata inse ingrigirile ei, ca nu cumva Papa parasindu Itali'a se-si anguste prestigiulu caracterului religiosu, si de cumva totusi ar vre se marga in Franci'a, de primitu va fi primitu cu onore, inse acolo nu va pote decatu se ste sub lege, si nu va pote lua positiunea deosebita, care i o da legea de garantia a Italiei; -si in fine apromite, ca va fi gata a midiuloci invoiebla deplina intre Itali'a si Pap'a. Prin urmare cu una cestiune ardeute europena avemu mai pucinu si urbea Rom'a va fi foculariulu civilizatei limbei latine pe viitoriu de mana cu Parisulu, cu Madridulu, si Lisabon'a si ore nu -si cu Daco-Romani'a? Pentruca la evenimentulu intrarei in Rom'a, din Romani'a se tramise telegrama gratulatoria. Asia ne impartiesce „Unirea liberala“ din Iasi, cumca ip Duminea inaintea de 24 mai multi notabili au tramisu ase-

mene gratulare si consiliulu municipale inca a votatu una adresa de felicitare. N'avemu teestulu adreselor, der' si noi ne asociamu frumosei afectiuni de ginte. —

Franci'a scapandu de resbele s'a restabilitu in aspiratiunile sale de putere mare; prin subscrierea imprumutului celui colosalu de 5 miliarde, dupa atate desastre, prin completarea adunarei din Versailles cu deputati totu republicani, Franci'a a intratu prim'a din stadiulu transitiunei, in starea sa politica ca republica mare in Europa, ca garantia liberelor si umanelor institutiuni! Gintea latina der' a intratu din stadiulu transitoriu la stadiulu confederarei intime pentru vietia comuna, la care se voru incaldi si cei din umbr'a deasa, a caroru vietia se va sprijini si inviosia de puterea influintiei pulsului aceleasi anime. Daco-romanulu deci inca va remane romanu pana va trai ginta latina, si vietia ei fi-va eterna! —

Germani'a trece spre a-si restaura puterile defecate in cumplitulu resbelu cu francesii si vedindu restaurarea Franciei si cugetulu ei la inmultirea armatei ca la unu milionu, se ocupa er' de consolidari interiore si de venarea aliantieloru esteriore; der' Rusi'a ei e rivale din cauza, ca -si teme de germani provinciile germane si chiaru si odihna din laintru, pentruca se au incubatu pre multu acesta legiune si in Rusi'a. A inceputu der' regimulu rusu a destitui pe toti profesorii germani dela institutiele de crescere, inlocuindu cu nationali, ma si influintiele relegiose le stirpesce prefacundu totulu in ortodoxismu si muscalismu spre a se totu apropia de misiunea panslava, la care crede, ca mai bine se va ajuta cu inclinarea catra Franci'a, cu care are pe germani de inamicu comunu.

Orientulu stationeza spre a trece, candu ei va resari steua actiunei, in staturi crestine confederate, ceea ce nu va remane totu numai idea, ci va trece si in realitate. —

Austro-Ungari'a inca se afla in stadiu de transitiune in federalismulu vechiu restauratu cu o portiune mai avantata catra centralismulu generale monarchicu, ceea ce se vede din atitudinea min. Hohenwart, care adi e sprijinitu de toti potentii dilei, reluandu-si toti locurile parasite de vr'o 3 ani in senatulu imp., chiaru si archiducii. —

Brasiovu 14 Iuliu 1871.

Loteria de statu pentru academia! scola agronomica si una industriale.

„Non omnia possumus omnes“, este unu dicitriu, cu care se escusa seu cei in adeveru pre asupriti de multimea sarcineloru incarcate pentru si in soldulu binelui publicu seu cei mai comodi, cari deca s'au ostenitu pe de diumetate, credu, ca voru ingenunchia indata inaintea lui Acheronu, deca nu voru pausa de trei ori pe atata, catu le durase munc'a, seu in fine negligentii, cari fugu de lucru ca ucigalu crucea de tamaia, si ducu o vietia nepasatoria intr'o trandavia per excellentiam orientale, fiindule lene si a precalcula, ca trandavia de adi, ce periculu si calamitate le pote aduce pe mane. Romanulu inse dice, ca carulu nici odata nu pote fi atatu de incarcatu, catu se nu mai poti arunca cu furcoiulu celu pucinu una pala de fenu pe elu; elu dice bine, der' multi dintre ei facu reu. Asia amu facutu reu si noi toti, cati dorimu infintiarea

academiei de drepturi, a scololoru de industria si agronomia, deca nu miscamu tota petr'a spre a ajunge catu mai curundu la scopu. Ne a fostu destulu de lunga epoca latirei si a convincerei opiniunei publice intre poporu despre necesitatea sacrificialoru urgente pentru acestu scopu, astadi, a fara de dusmanii progresului nostru, nu se mai afla nime, care se dispute urgentia necesitatei acestoru institute. Cestiunea e der' numai de castigarea midiulceloru.

Tocma cetimu, ca cine cere nu pere. Maghiarii au cerutu dela statu, ca se li se conceda una „loteria de statu pentru ajutorirea honvediloru dela 1848“ si in 1-a Iuliu a. c. s'a si trasu, si folosulu e mare, mai mare decatu credea. Deca finantiele monarchiei suntu obiectulu comunu celu mai aproape de vointia imperatului si a regelui, dupa unu timpu de proba a credintiei si lealitatei romane atatu de nefastu in ignorari si trantiri la pariete, cum se nu ne aflamu obligati a cere si noi deadreptulu dela Maiestate inalt'a parintesca favore, ca se ne conceda una loteria de statu, nu pentru cei 40.000 martiri, caduti pentru aperarea tronului, si a augustei dinastie, ci numai pentru a ne provede pe noi, pe fii nostri, posteritatea lor, cu institutiele aceste de susu, din care statulu si dinasti'a nu potu secera decatu numai bine si folose indiceite.

Si localitati private din alte tiera se bucura de acesta favore; romanii 3 milioane din Austri'a se indoiescu dora de castigarea acestei favori, de nu recurgu la acesta fontana?!

Mane, poimane natiunea romana va fi reprezentata bine in adunarea generale anuale la Fagarasiu si speramu, ca nu va mai amena a se adresa deadreptulu in tota fiiesca incredere catra parintele poporaloru pentru acestu isvoru de ajutoriu, cu care statulu si finantiele nu potu se suferi nici o scurtare, intocma si la regimu.

Asia vomu mai spori fondulu, a carui inmulture si prosperare ne sta pe sufletu si trebuie se ne ste si se ne ocupe tote incordarile nostre, ale tuturoru. Amicii si discipulii nostri, cari ne pastreza catu de pucina recunoscintia remasa in fundulu peptului, acum barbatescu, suntu rogati si provocati a suscepe pe umeri de apostolatu nu numai indemnulu si propagand'a la resolvirea acestei probleme, der' si premergerea cu sacrificia la acesta intrerprindere se o semnalizeze, ca unu suveniru pentru natiune, de care doresce atatu de insetatu!!! —

Unu equivalentu.

(Si tibi Augustine cur non et mihi?)

Maghiarii au intrebuintiatu puterea politica primita prin concessiunea monarchului, spre a unifica Transilvani'a cu Ungari'a.

Acesta unificare s'a facutu dupa articulu de lege VII din Posoniu 1848 in numele si pentru „necesitatea“ unitatii nationali maghiare in statu.

Romanii transilvani tienu acea unificare a Transilvaniei din punctulu lor de vedere de nedrepta. Aruncamu der' o intrebare de equivalentu: De ce se nu aflé maghiarii ecuitabile si pentru romani, ceea ce aflara pentru sene? Dupa deplina restaurare a autonomiei Transilvaniei in pertractarile de uniune proviedute de § 4 alu numitulu articulu de lege, s'ar pote sustiene autonomi'a Transilvaniei, buna ora ca Croati'a, — deca principiulu uniunei nationali a elementulu romanu

din provinciile ungare se va recunoște totu asia de necesariu, si deca comitatele ungaro-romane Marmati'a, Satumare o parte din Bihoru, Aradu, era, si in o parte din Torontalu etc. etc., unde sunt mai totu romani, se voru pune sub administratiunea guvernului transilvanu comunu — incatu Transilvani'a dupa acestu actu se remana cu unu dreptu de legislatiune si administratiune locala propria, sub aceeași coróna comuna unitaria?

Ore acestu momentu nu ar' meritá a fi desbatutu de politiciii si juristii nostri si cei maghiari? Nemzeti egység si tie si mie. —

Belustu 5 Iuliu 1871 c. n.

Onoratu publicu romanu, interesatu de progresulu sperantiei venitoriului seu nationalu, a cuprinsu totudéun'a cu amóre caldurósá modestele intreprenderi ale societatei de lectura a tenerimei studiöse de aici, si prin acést'a a incuragiatu pre sucurlii traianidi la continuarea dezvoltarei loru, i a indemnatu la activitate mai intinsa. Atatu acést'a incuragiare, catu si apretiare binevoitória a aspiratiunilor june manifestata la mai multe ocasiuni au facutu, cá societatea nóstra se-si tiena de detorintia placuta a-si arató in totu anulu fruptele nesuintieloru sale prin cate-un'a productiune literaria publica.

Deci si estu timpu se a resolutu a-si incununá activitatea sa prin'to productiune literaria publica, carea o va arangiá in 23 Iuliu st. n. dupa urmatoriulu programu:

1. „Mersulu lui Mihaiu“ ecsecutatu de corulu instrumentalu alu tenerimei, condusu de Victoru Manu.

2. Cuventu de deschidere, rostitu de conducatoriulu societatei.

3. „La o ruina“ poesia de I. Lapedatu, dechiamata de Teodoru Pelea.

4. „Arcasiulu“ poesia de Teutu, aria de Vobochieviciu ecsecutata de corulu vocalu sub conducerea lui Mihaiu Ferlieviciu.

5. „Misiunea Biharei in occidentulu Daciei“, disertatiune de Ioane Barcianu.

6. „Trei floricele“ piesa nationala, ecsecutata de corulu instrumentalu.

7. „Movil'a lui Burcelu“ de V. Alecsandri, dechiamata de Georgiu Sfarlea.

8. „Paseric'a“ de Bolintineanu, cantata de corulu vocalu.

9. „Romanulu constantu“ si „Romanulu indiferentu“, dialogu de Ioane Cupcea si Virgiliu Tomiciu.

10. „Suspínulu“ de Filipescu, cantatu solo de Mihaiu Ferlieviciu.

11. „Jidovulu vitézu in resbelulu francesu“, satira de Simeonu Marianu.

12. „Mersulu ostasiloru romani“, de corulu vocalu.

13. Cuventu de inchidere, de conducatoriulu societatei de lectura.

14. „Mersu nationalu“, de corulu instrument. Inceputulu dupa s. liturgia, in sal'a curtei episcopesci.

Intrarea gratuita.

Sér'a la 6 ore se va arangiá petrecere de jocu in padurea orasiului.

Venitulu acesteí petreceri se consacréza in favóra „Academiei de drepturi“ proprietate a prea onoratu comitetu alu asociatiunei transilvane pentru cultur'a si literatur'a poporului romanu.

Intrarea la petrecere pentru un'a persóna 1 fl.

„ „ „ familia 2 fl.

Oferte marinimöse se voru primi la „cassa“.

Speramu, ca amórea, cu care ni a sprijinitu onoratu publicu romanu va fi totu atatu de caldurósá, cá si pana aici, dreptu ce credemu, ca considerandu maretulu scopu ne va onorá atatu productiunea literaria, catu si petrecerea de jocu cu presentia-i stimata.

Pentru societatea de lectura a tenerimei gimnasiale:

Teodoru Rosiu m/p.,
profesoru gimnasiale, conducatoriulu
societatei de lectura.

Ioane Barcianu m/p.,
notariu corespond.

Miscarea din 1821.

Discursu cititu la serbarea societatei Romanismulu pe campulu Cotroceni in memori'a lui

Tudoru Vladimirescu.

(Urmare.)

A dóu'a di, la 19 Martiu, Tudoru intra in Bucuresci cu 3000 de panduri si 1500 de arnauti

sub Macedonski si Prodanu si se asedia sub Délulu-Metropoliei in casele lui Brancoveanu.

La 20 Martiu elu se întórce la Cotroceni, pe care lu intaresce cu siantiuri dupa consiliile lui Lazaru.

Inca pana astadi se vede cale loculu celu mai inaltu, alesu de Vladimirescu cá punctu de atacu contra dusmaniloru si incongiuratu dé tóte partile cu redicaturi.

Dér'a éca, ca sosescó si Ipsilante cu cé'ta sa de Zaverzii, 7000 greci, despoiatu, vagabundu, si se opresce la Colentin'a in casele Ghiculesciloru, ca-ci nu i dá man'a se intre in capitala. Abia arnautii lui vinu pe stratele orasiului si posnasii de copii, fara temere de vr'o primesia, mai indrasneti decatu insisi boierii divanului ce o luasera la sanetósá, incepu a cantá:

Ipsilante fert-marsialu,
Pendidec'a ghinarau,
Oficierii cei mai mari
Covrigari si placintari!

Vladimirescu se prefacea, ca astépta pe Witgenstein cu 70.000 de rusi contra turciloru. Elu inse sciea fórte bine ce se otarise la Laibach.

Ipsilante voiesce a se asecurá despre Tudoru si lu chiama la o conferintia in casele dela Cismeau'a Mavrogheni. . . .

In zadaru se încérca greculu se amagéscá pe romanu. Tudoru spune verde, ca elu s'a sculatu pentru a scapá tier'a lui de greci, ér' nu de a le dá ajutoriu. „Unde s'a pomenitu, cá carbutariulu se se unéscá cu nalbitoriulu séu lupulu cu ói'a.“

De atunci Ipsilante a otaritu definitivamente se omóre pe Vladimirescu.

Tudoru tiena corespondintia activa cu toti Pasii teraturiloru dupa malulu dreptu alu Dunarei. Ipsilante, care sciea acestea, temenduse de o surprindere, se asedia in Tergoveste, unde da baluri preste baluri, jefuindu tóta lumea si despoindu chiaru vechi'a catedrala de acoperisiulu ei de plumbu.

Tudoru, remanendu singuru in Bucuresci, iea sub stapanire metropoli'a, monastirile Radu-Voda si Mihaiu-Voda, le imple cu panduri, ocupa cea mai buna positiune a capitalei.

In acele timpuri critice capulu nationalu nu -si nitá simtiementulu de recunoscintia, ce lu avea catra mantuitoriulu seu generalulu Mavros. Indata ce aude, ca elu se afla in capitala, ei dede ómenii sei, cari lu conduse in sigurantia pana in Transilvani'a.

Ostirile turcesci intrara în Romani'a din tóte partile.

Vladimirescu in intielegere fiindu cu turcii pentru a prinde pe Ipsilante intre dóue focuri, pornesce in nóptea de 14 Maiu spre Campu-Lungu.

De aici inainte noroculu, pare ca lu parascesce. Unu geniu alu reului lu impinge din ce in ce a ucide pe proprii sei ostasi. Vreunu grecu dintre favoritiu sei trebuie se lu fi imbolditu continuu la aceste acte de suprema nebunia.

Macedonski si Prodanu, cari lucrau de multu pentru omorirea lui, primira acum ordini dela Ipsilante, cá in celu mai scurtu timpu se prindia pe acestu „Vlachu“, care n'a voitu se se unéscá cu grecii.

Tudoru, in diu'a de 16 Maiu, dela Ciorogarla si pana la Gaesci omóra pe drumu cu stréngulu si cu glontiu 22 de panduri, totu voinici in verst'a tineretiei, din caus'a unoru mici furtisiaguri ce comisesera in cale.

Dér', care se fia misteriulu, ca numai flacaii nostri se jefuiesca si se fia omoriti?

Acest'a érá planulu fanariotiloru: de a corumpe pe romani, de a indemná apoi pe Tudoru se i omóre, si astfelu pandurimea tóta se se atitie si se numai iubéscá pe capulu loru!

D. Misailu v'a naratu dela acéstá tribuna mórtea lui Vladimirescu.

Crim'a s'a comisú in nóptea de 18 spre 19 Maiu.

Acel'a, care se sculase pentru a mantui némulu romanu de domni'a cea venetica a fanariotiloru, a muritu jertf'a tradarei strainiloru.

Poporulu romanu nu putea se uite pe martirulu seu.

Elu descrie mórtea eroului in versuri de acelea neperitórie, cari trecu din gura si gura, din seculu in seculu, dela parinti la fii, la nepoti, la stranepoti.

Écale.

Vorbescé mum'a lui Tudoru cu fiulu seu:

— „Tudoru, Tudoru, Tudorelu,
Dragulu mamei voinicelu!
De candu mam'a ti -te lasatu
Si Olteni ti-ai adunatu,

Pe ciocotó i prindi in ghiara
Si s'alungi grecii din tíera,
Multu la faciá te si schimbátu
Si mi te ai intunecatú!
Spune maicai, ce te dóre?
Cá m'oiu face vragitórie
De alénu se te descantu,
Se calci veselu pe pamentu.“
— „Alei maica! alei draga!
Curendu visulu mi lu desléga,
Ca sci, maica, amu visatu
Buzduganu -mi farimatu;
Sabi'a-mi cea buna, nóua,
Amu visat'o rupta 'n dóue;
Pusc'a mea cea ghintuita
Amu visat'o ruginita;
Maica! pistólele mele
Le-amu visatu far' de otiele;
Apoi inca amu vedíutu
Siérpe galbenu. prefacutu,
Ce purtá corne de tíapu
Si créstá rosia 'n capu;
Elu avea ochiu vendietoriu,
Avea graiu lingusitoriu,
Si me totu rugá mereu
Se me ducu la cuibulu seu.“
— „Ba feréscá Dumnedieu,
Se nu te duci, fetulu meu,
C'acelu siérpe veninosu
E vr'unu dusmanu ticalosu,
Vreunu hotiu volintirasíu
Si la anima vrasmasíu!“
— „Maica, maiculit'a mea,
Cum se scapu de cursa rea?
Ca-ci unu glasu prevestitoriú
Imi totu spune c'o se moru.“
— „D'ai se mori, dragutiulu meu,
Faca cea vrea Dumnedieu,
Dér' se scii tu dela mine,
C'unu romanu voinicu cá tine,
Pan' ce cade, pan' ce móre,
Calca sierpii in pitióre,
Ca-ci d'unu siérpe 'nveninatú
I se érta unu pecatú!“

Dómnelorú si Domniloru!

Acum candu desnodamentulu fatalu alu dramei saugeróse se vedíu, ni permítémú a întreba, care a fostu scopulu miscarei lui Tudoru Vladimirescu si cari au fostu rezultatele ei.

Nutritu de vechile traditiuni ale nationalitatei, de faptele gloriöse ale stramosiloru, cu anim'a i inforata la priveliseá chinurilorú patriei, Vladimirescu se redica pentru a goni Domnii straini dela tronu si pe fanarioti din tóte anghiurile tieriei.

Cu tóte acestea in planurile sale nu se cuprindea emanciparea de sub suzeranitatea Turciei: pentru densulu nu érá altu vrasmasiu, decatu Rusi'a si grecii, creaturele tiarului, si tient'a rescularei érá numai reinturnarea drepturiloru tieriei in cuprinderea capitulatiuniloru facute cu Baiazet si Mahomed, restatornicirea dreptului de alegere, guvernulu Domniloru pamenteni, usiorarea tieraniloru de apasările si necurmatele angarie, precum si stingerea breslei ciococoiesci, incumetrice cu fanariotii, care pargiolia, pargiolia orice suflitu de romanu!

Acest'a érá scopulu eroului.

Se péra Domnii straini, — dicea Tudoru, — se péra teretorii, cari vinu molesiti, goi, morti de fóme, cá se se ingrasie in cativa ani prin despoierea poporului si cari la orice momentu suntú gat'a a plecá preste otare! . . .

Se péra Domnii straini, — dicea Tudoru, — cari au adusu cu densii o haita de lupi si n'au lasatu nimicu santu pe pamentulu romanescu!

Se péra Domnii straini, — dicea Tudoru, — se péra cu toti ómenii loru, acesti sierpi ce musca sinulu ce i incaldise, acesti monstri de ingrati-tudine!

Destulá suferintia si batjocura, — dicea Tudoru. Tronulu lui Mircea si Mihaiu nu mai vrea, cá arendasii fanarului se se tavaléscá in orgie si crime pe socotél'a poporului romanu!

Intre latinii dela Dunare se gasescu destui barbati, cari se fia domni romani, ca-ci ne-amu saturatu, — dicea Tudoru, — de rusinea straina!

In laturi! in laturi! strigá elu cu vigurosulu glasu, care sguduiá Carpatii, miscá Dunarea, incaldíá sangele intregulu poporu, inarmá braciulu si lu scotea la venatóre de greci si de ciocoi!

O, ce n'ar fi facutu Tudoru Vladimirescu!

Spat'a lui Traianu érá in man'a lui; intielep-tiunea lui Mircea in capulu seu; curagiulu si barbati'a lui Mihaiu in anim'a sa.

Cu acestea inarmatu, ce nu putea face Tudoru?

Ce nu putea face anim'a, otelita de dureri, a unui poporu, care vécuri întregi gema inlantiuitu?

Ce nu putea face acele mii de panduri, descendintii eroilor dela Calugareni, murii crestinatei, in contra carora atatea sute de ani se isbise valurile oceanului de barbari!

Ce nu puteati face voi, fii ai Oltului si ai Giului, vulturii aprigi, cari alergarati cu entusiasm la glasul Domnului Tudoru, strigandu: Diosu fanariotii! Diosu ciocoi! Se strivimu capulu sierpiloru!

Voi, cari in adencele vai si intinsele campii, la sórele libertatii, cantati:

Se tragu brasd'a dracului
La usi'a spurcatului,
O brasd'utia d'ale sfinte
Se tiena ciocoiulu minte;
Se-ti aruncu unu semenatu
Cu sangele meu udatu,
Ce de multu nu s'a mai datu:
Semenatu de potecasi,
Se resara romanasi,
Semintióra d'aea, nene,
Totu cu ochi si cu sprincene,
Sementia de plumbu, de feru,
Ce mi-ti cresce pan' la ceru,
Mi-amu vendutu si camesióra
Si mi cumperai sabióra. . . .

Ce diceti óre, domniloru, candu ascultati aceste versuri ale pandurului lui Tudoru?

Nu i asia, ca vedeti mandri'a romanésca din timpul Mirciloru, Stefaniloru si Mihailoru?

Isi vinde romanulu camesi'a, cá se-si cumpere sabi'a spre a curati tíer'a de palamid'a straina, de naparea fanariului si de puii de ciocoi!

Cum te prefacusi in tunu,
Pluguletiulu meu nebunu
Vedi, asia mai poti ará
Si me scapi de angar'a. . . .
Nu mai plange, Mariutia,
Vedi de Ionu si de casutia
Si de bietele copile,
C'amu ajunsu in rele dile.
Se nu plangeti mórtea mea,
Ca i la tíera piadia rea.
Uite mergemu se aramu,
Tielin'a se desplicamu,
Ca avemu se semenamu.
Voi aveti se ne urmati,
Si 'nsutitu se secerati,
Nu plangeti, nu ve 'ntristati:
Domnulu Tudoru e cu noi,
Dumnedieu fia cu voi!

Tudoru Vladimirescu cu pandurii sei ar' fi alungatu cu deseversire strainismulu, ar' fi creatu o era nóua romanitatii si ar' fi preparatu terenulu consolidarei anticee Dacie!

Ce l'a impedeatu a face tóte acestea?

L'au impedeatu, dómneloru si domniloru mei, l'au impedeatu aceia, ce au opritu si pe Mihaiu Vitézulu se nu -si completeze sublimulu idealu, pentru care se optise optu ani de dile.

Istori'a ni arata asemenari isbitóre între acesti doi martiri ai causei romane, celu dela 1601 si celu dela 1821.

Mihaiu Vitézulu apare in timpurile cele mai critice pentru nationalitatea nóstra, candu turculu se gatea a face pasialicuri tierile rómane.

Elu concepe giganticulu planu alu unirei tuturor romaniloru, si déca pana in sfersitu nu reusiesce a cimentá colosalulu edificiu, caus'a nu este alt'a, decatu ca la temeliele sale strainii loviau, si loviau amaru lepediele, pe cari stá zidulu, pregatindui o apropiata surpare!

Capii armatelor lui Mihaiu Vitézulu erau straini; Basta erá confidintele seu; éca ce l'a doboritu.

Tudoru Vladimirescu de asemenea vine in minutulu, candu Romani'a muribunda -si dá sufletulu: elu o redica susu la víetia, si tocmai candu erá a incepe lupt'a de mórte contra veneticului fanariotu, cade victim'a tradarei ómeniloru sei, Macedonski si Prodanu!

In betran'a Tergoveste, cá si pe negurós'a campia a Turdei, cei mai mari capitani, vrednici a guverná preste o natiune, fal'a vremiloru trecute, cá si ale viitorului, cadu ucisi de straini, in cari avusesera incredere! (!!!)

Tudoru Vladimirescu celu pucinu trebuia se profite de gresiél'a eroulu dela Calugareni.

Astadi unde amu fi fostu, Dumnedieule, déca

Mihaiu si Tudoru nu se rediemau pe straini, déca puneau in fruntea armatelor romani néusi numai, cá Buzescii si Calofirescii, cá Orca si Frunte-lata, capitani, cari au suptu laptele romanescu, s'au legenu pe senu romanescu, s'au incalditu la sórele romanescu, au crescutu in legea romanésca si au voitu se móra pentru tíer'a romanésca?

Candu ne gandimu la rezultate, mintea se esalta, ca-ci nu e lesne a concepe unu asemenea grandiosu spectacolu: Mihaiu la Sarmigetusa ar' fi dictatu Europei, precum Tudoru Vladimirescu in Bucuresci ar' fi mersu pe pasii eroulu Petrascanu!

Peptulu se sbuciuma de indignatiune, candu vedemu, ca stranepotii nu profita de ispitele vremiloru trecute, de gresiél'a capitala a lui Mihaiu si Tudoru!..

(Va urmá.)

Cronica esterna.

La caus'a strousbergiana.

D. ministru alu lucrarilor publice din Romani'a prezentandu conventiunea cu compani'a prusa Strousberg camerei, facu una analiza de recomandare in cuvintele urmatória:

„Statulu intra indata in proprietatea drumului de feru, la care nu erá se ajunga decatu numai dupa 90 de ani. Concesionarii renuncia la tóte drepturile, resultande din actulu de concessiune. Cu tóte, ca esplotatiunea linielor se mai lasa dlui Strousberg pana la 1 Novembre viitoriu, timpul stipulatu pentru deseversirea liniei dela Romanu la Bucuresci, inse beneficiulu netu, ce va proveni dupa scaderea cheltuieliloru, ce voru fi ale dlui Strousberg, privesce pe sém'a statului, fara cá acest'a se fia supusu la vreo raspundere la casu candu cheltuielile ar' coversi veniturile. Concesionarii se obliga inca a lasá statulu in a sa proprietate terenurile dobandite prin drumu de espropriatiune între Craiov'a si Prunisoru, tóte lucrarile facute si tóte aprovisionarile aduse la acésta linia. In terminu maximum de 16 lune dela 1-a Iuliu viitoriu, d. Strousberg se obliga a terminá si completá treptatu lini'a dela Romanu la Galati cu ambrasiamentulu Tecuciu-Berladu, liniile dela Galati la Bucuresci si dela Bucuresci la Pitesci cu ambrasiamentulu portulu Brail'a si Galati si lini'a de junctiune ce este a se construi între garele din Bucuresci. Lucrarile voru incepe indata astfelu, ca déca nu vomu gasi garantiile suficiente in terminulu de trei lune de dile, tóte aceste lucrari facute voru fi ale nóstre. Statulu, in consideratiunea linielor de feru, de cari devine proprietariu, nu se obliga la plat'a cupóneloru si a obligatiuniloru pentru capitalulu nominalu de 245 milióne 160 mii lei, decatu prin midiulocu unei conversiuni, care va reduce plat'a dobandiloru la 50% si 1/2 0/0 pe anu pentru amortismentu, ceea ce, conformu reguleloru la amortisare, va operá stingerea datoriei pana in 49 ani. Vomu avé a perde doband'a la cele 4 milióne talere, destinate pentru plat'a cupóneloru dela Ianuariu si Iuliu viitoriu. Vomu avé inca a inscrí in bugetu sum'a necesaria pentru lini'a Pitesci-Severinu-Verciorov'a. Inse in comparatiune cu sumele ce ar' fi trebuitu a se inscrí dupa concessiune in bugetu; in vedere, ca alte sume nu s'ar fi gasitu numai la cifr'a dobandiloru de 7 si diumetate la suta la 245 milióne, ca-ci prin actulu de concessiune art. 7, alu 4 pretiulu chilometricu între Severinu si Verciorov'a erá se se ficseze dupa o deosebita intelegere între guvernulu si concesionarii; la vedere, ca acestia erau se esplotateze resoulu intregu pe 90 ani, luandu beneficiulu stipulatu de 30%; in vederea imenselor avantaje ce speramu a obtiene din esplotarea imediata a linielor ferate; credemu, ca pagub'a nu va fi insemnata.“

Acum, dupa ce se pipai pulsulu opiniunii publice, se amana inca acésta cauza, apucata cu atata resolutiune; caus'a amanarei ni o aduce „Rom.“ in cuvintele urmatórie:

„Ministeriulu Radovici erá atatu de grabitu de a face o nóua conventiune cu Strousberg, si mai cu séma o conversiune, in catu ceru urgenti'a pentru amendóue si urgentea precedere a celei de a dóua. Lucrarea se facu in sectiuni unite si sepa-

rate. Delegatii alesi lucrara, numira reportatoriu pe d. Iepureanu, depusera nóua conventiune si conversiune pe biuroulu camerei si de atunci . . . dilele trecu, si fara urma se strecoru tóte, si ministeriulu uita urgenti'a si petrece cu florile elocintiei dlui Maiorescu, fara a-si mai aduce aminte de principii din Berlinu, cari lu privescu si astépta indeplinirea „angagementului luat“ in nótea de 11 Martiu.

Dela o urgentia atatu de mare incatu devenise o urgia pentru tíera, ce cauza facu pe guvernulu Radovici se sté de odata, se incremenésca in locu?

Se fia óre, ca voi se ne dè timpu, cá se desbatemu cestiunea pentru cá tíer'a intréga cunoscundu-o, se scie bine peirea, la care voiesce se o conduca cabinetulu Radovici? De va fi acést'a caus'a intardiarei, n'avemu decatu a multiami dloru ministri, silindune, precum vedu, ca ne silimu, ale aratá recunoscinti'a nóstra luminandu cestiunea din ce in ce mai multu.

Se fia óre, fiinduca cabinetulu Radovici, speriatu elu insu-si de prapasti'a, in care imbrancea natiunea, voi se dè timpu deputatiloru de a studiá cestiunea si a luminá mintea si consciinti'a loru? De va fi asia deputatii asemene dovedira ministriloru a loru recunoscinti'a, luminanduse si gat'a fiindu acum a pune pe biuroulu camerei urmatóri'a solutiune, clara, intielépta si din tóte puncturile de privire drépt'a si chiaru ecitabile:

„Propunemu

cá solutiune in cestiunea Strousberg:

1. Respingerea conventiunii cu Strousberg;
2. Cererea inaintea tribunalului de a resiliari concessiunii;
3. Dupa resiliarea concessiunii

Estimatiunea lucrariloru si materialului ecistinte, intr'unu modu contradictoriu, si declaratiunea din partea statulu, ca se se recunósca detoriu dela acea epoca, catra detienetorii de obligatiuni cu o suma ecuivalente, platibila in privinti'a dobandii si amortisarii in conditiunile cuprinse in concessiune.

Detentorii de obligatiuni voru putea, de voru voi, intr'unu terminu ce se va ficzá ulterioru, a se constitui in societate de actionari si a continuá lucrarile, intrandu in tóte drepturile si indatoririle concesionariloru.

Tóte acestea fara prejudiciu de urmarirea dlui Strousberg si consorti pe calea civile si penale, pentru tóte pagubilele ce ne au pricinuitu si ce ne ar' mai poté pricinui, cu violarea concessiunii“.

(Subscrisi dela 55-60 deputati.)

Candu dér' totulu este gat'a, ce óre mai astépta cabinetulu Radovici?

Se fia adeveratu cele ce se spunu? Se fia óre adeveratu, ca ar' fi amanandu resolverea cestiunii cu speranti'a, ca va poté face pe unii din deputatii, cari au subscrisu acesta nationale, leale si drépta propunere, se-si retraga semnatur'a, séu se voteze in secretu contra otaririi ce au luat? sc.

Vai de romani déca!!!

„Camer'a in siedinti'a de astadi, dice „R.“, se ocupa cu bugetulu ministeriului cultelor. D. Maiorescu propune suprimarea, in parte deocamdata, a subventiunii ce se acorda societatei academice, suptu cuventu, ca ea a fostu instituita la 1866, cá se faca o gramatica si a esitu din atributiunile sale transformanduse in societatea academica cá cea din Franci'a. Nu scimu la or'a acést'a ce se va face, dér' scimu, ca societatea academica este tare urita de austro-maghiari. Decapitarea ei dér', catu mai curendu, ca-ci prin decapitarea instructiunii se ucide cu securantia o natiune. Traiésca nemtii! Traiésca si d. Maiorescu, cu totu cabinetulu Radovici!“

Erostratu? nu credemu, ca camer'a de astadi se aspire la o eternisare a actiunii ei atatu de erostratica! Si d. Maiorescu e rogatu de amiculu parintelui seu, marelui si nemuritoriului seu parinte, pentruca erá celu mai mare romanu, care doriea se traiésca numai pana va vedé o „academia romana científica!“; cá se-si retraga fatal'a sa, propunere

séu camer'a, déca nu vrea a deveni obiectu alu ur-gisirei eterne între romanismu, se binevoiesca a trece preste ea la ordinea dilei. —

Diverse importante.

— (FACSIMILE.) Conchiamamu la adunarea generala pre toti romanii din comitatulu Bihorului.

Partitele unguresci din acestu comitatu se intrunescu si se contielegu cum se proceda, pentruca la reorganizatiunea acestui municipii comitatense, ce va se se intemple curundu in puterea noiei legi municipali, se-si póta validitá pretensiunile lor.

Romanii inca au pretensiuni juste si validate, interese de salvatu: suntu pretensiunile si interesele nationali. Fratii nostri conlocuitori au intielesu situatiunea bine, si asia cauta s'o intielegemu si noi, ca-ci desvoltarea vietiei publice numai atunci va fi salutara pentru tiér'a intréga, déca tóte popórale voru procede pasu de pasu pre calea interesarei de binele comunu. Este déra si pentru noi necesitatea aici de a ne intrunú si a ne contielege cum se procedemú cá se potemu intrá baremu in posesiunea acoloru pucine drepturi ce ni le imbia insasi legea.

Convinsi despre acést'a romanii din Oradea, in conferinti'a lor din 13/25 Iunie ni au incredintiatu, cá pre toti romanii din acestu comitatu se i conchiamamu la o adunare generala pre diu'a de 1/13 Iuliu a. c. la 3 óre dupa amédi in sala ote-lului dela „Arborele verde“.

Candu satisfacemú acestei onorifice incredintari, cu stima ve invitamú pre toti si pre fiacare in parte, ca pre diu'a numita se nu lipsiti dela detorinti'a ce ni o impune santulu interesu alu mamei-natiuni.

Totuodata ve incunoscintiamu, ca numit'a conferintia a compusu o comisiune de 11 insi cá se faca unu elaboratu pentru constituirea unei reuniuni cu scopulu a priveghia interesele nationali in cottu. Veniti a otari, ca óre sentiti lipsa de asemene reuniune si carea se fia sórtea elaboratului:

Romaniloru! Vi tramitemu salutare, in bun'a sperantia, ca la diu'a numita ne vomu revedé cu totii in amórea si frati'a ce inspira incredere, consolida poterile si aduce pre Ddiu de ajutoru celor'a, cari din cugetu curatu trudesu in aceeași cauza drépta.

Oradea in 13/25 Iunie 1871.

Iosifu Romanu m/p., Georgiu Popa m/p.,
presied. interimalu. interimalu de not.“

Unde gur'a e fidele interprete pulsului animei, éra acést'a e destulu de culta pentru a cuprinde in camerele sale toti fratii de o sórte, cine póte opri, dér' cine reiepta séu desconsidera una atare invitatiune. Facsimile dupa mustre de succesu admirabile sta in proportiune dirépta cu acesta. —

— Membrii consistoriului metropolitanu gr. orientalu suntu conchiamati la Sibiu pe diu'a de 23 Aug. a. c. din tóte trei eparchiale spre a se constitui in conformitate cu statutulu organicu. —

— (Canonici noi in Oradea mare.) Canonici onorari, Teodoru Kóváry, directoru alu gimnasiului de Beisuiu, si Ioane Cuucu, preutu in Supurulu de diosu, (cumnatu alu parintelui episcopu Szilágyi), devenira canonici actuali. —

— (Dlu Iosifu Hosszu), consiliariu de cl. II la curtea de compturi, fú numitu consiliariu de clasa I. —

— (Nu se póte!) Scirea luata din „Inf. bucurescena“, ca dotatiunea pentru gimnasiulu si bes. St. Nicolau din Brasiovu va fi suprimata din partea regimului si a camerei actuali a Romaniei libere, nu afla pre multu credientu, de órace publiculu nostru are mai buna opiniune despre aristocrati'a si inteligenti'a romana ce compunu acele inalte corpuri de statu, decatu se tiena posibilu o fapta cá acést'a asia de monstruósa dela nepotii acoloru boieri, cari odinóra siedea in consiliurile de statu ale unui Stefanu si ale unui Mihaiu, — tocmái in timpuri, in cari dovís'a trebuie se ne fia: cultura ori mórte. — „Fam.“

— (3 stipendia.) Terminulu concursului la cele 3 stipendia dela societatea „Transilvani'a“ din Bucuresci e defiptu pe 15 Aug. st. n. anulú curgatoriu. —

— Dor'a D'Istri'a este un'a din cele mai

invetiate femei ale seculului nostru, cunoscuta in istori'a literaturii universale supu pseudonimulu „Dor'a D'Istri'a“. De origine acést'a erudita femeie este romana si póta numele de Elen'a Ghica, catra care se mai adauge numele barbatului seu Massalsky, principe rusescu, de care de mai multi ani traiesce deja in despartenia, neputenduse uní in caractere, ea fiindu o femea erudita si activa, ér' elu unu aristocratu lenesiu si ignorantu. Dor'a D'Istri'a este membr'a tuturor societatiilor celoru mai renumite literarie si sciintifice si presiedenta onorifica a mai multoru asociatiuni. Opurile sale suntu admirate de toti; a scrisu fórté multu si mai alesu in limb'a francésa, care este limb'a culturai moderne. Insusi renumitulu Humboldt s'a pronunciatu cu recunoscintia despre inaltele sale talente. Intr'unu opu mare alu seu tractéza cu multa cunoscintia despre femeile romane din Munteni'a si Transilvani'a. Cu cativa ani mai inainte, facundu o excursiune pre verfulu unui munte in Elveti'a asociata de mai multi eruditi, acolo a redicatu cu insasi man'a sa drapelulu patriei sale, tricolorulu Romaniei. Nu de multu a petrecutu in Constanti-nopole, unde a tienutu mai multe conferintie. Unu diuariu din Smyrn'a in Nrulu seu dela 2 Iunie scrie, ca in aceea di societatea literaria de acolo, numita „Helicon“ a arangeatu o splendida serbare in onórea presieditei sale onorifice, princes'a Elen'a Ghica (Dor'a D'Istri'a). Localulu societatei a fostu decoratu pomposu si sér'a a fostu iluminatu, dimpreuna cu mai multe localitati. Au participatu la acést'a serbare mai multe persóne notabile, intre cari erau: metropolitulu de Myras Mgr. Cyrille, consululu generalu alu Greciei, famili'a Chatri Gian-nacogloco si alti cetatieni din Smyrn'a. Doi membri ai societatei: Smitopulosu si Parasechos au tienutu dóue discursuri, unulu in onórea renumitei femei, alu doilea relativu la insemnatatea dilei. Cu acést'a ocaziune Capogrosu Motsera a cantatu mai multe cantece nationale cu acompaniametu de piano. Pana la mediulu nóptei, catu timpu a duratu serbarea, localulu societatei a fostu incunguratu de multime, care din candu in candu repetá aclamari entusiastice. — Éta dér' o femea romana, care prin strainatate face onóre natiunei si patriei sale! —

— (Fac-simile.) Din gazetele germane, ce publica din candu in candu repórte despre activitatea societatei germano-protestante Gustav-Adolfiane, aflamu: ca acea societate varsa in totuanulu sute de mii de taleri pentru ajutorulu comunelor besericesci germane din Ungari'a, Galiti'a, Bucovin'a, Transilvani'a si Romani'a libera; — éra unu telegramu publicatu in „Freier Orient“ din Bucuresci ne spune: ca societati ruso-slave se ingrígescu chiaru si pentru educatiunea de invetiatorese pentru seculu femininu alu slaviloru de sudu. — Dér' societatea catoliciloru maghiari, cum se ingrígescu si de scóle de prunci si de fetitie si de beserici, chiaru numai pentru cei din Romani'a, unde fusesera comisarii societatei inainte de vr'o 3 ani, pentru a cunósce terenulu spre ai poté inaltia in cultura si nationalitate preste toti si preste tóte. — Unde suntu societatile romaniloru celoru cucernici spre a ajuta cultur'a romaniloru de aici, celoru lipsiti de institute si espusi silei de a se renega de interesulu romaniloru? unde societatile besericesci, care se ajute a se renova cate o beserica, prin cari siuera ventulu?! Dér' apoi pentru a ajuta la redicarea paladiului vietiei nóstre politice nationale, la academi'a de drepturi? —

Mai nou. Scaunele curtiloru judecatoresci pentru Ardélú suntu defipte aceste: Clusiu, Gherl'a, Turd'a, Aiudu, Alb'a Iulia, Abrudu, Dev'a, Hatiegu, Sibiu, Fagarasiu, Brasiovu, S. St. Georgiu, Kézdi-Osiorheie, Ciucu-Szoreda, St. Nicora, Bistriti'a, Nasedu, Desiu, Muresiu-Osiorheiu, Odorheiu secuiescu, Sigisiór'a, Mediasiu (la olalta 22). Dintre cari se tienu de Alb'a Iulia, Orasti'a si Giógiu — de Brasiovu Satulungu, de Bistriti'a Téc'a, — de Muresiu-Osiorheiu Reginu, Bandu, Nirasteu, St. Martinu, — de Sibiu Sebesiu, Selistea, Nocrichu, Mercurea, — de Sibisiór'a Cohalmu si Cincu mare, de Mediasiu Balcaciu, Elisabetopole. Scaunulu tribunalului montanisticu este Alb'a Iulia. Scaune de tribunale de presa cu jurati suntu: Clusiu, Sibiu si Muresiu-Osiorheiu. —

Vien'a 11 Iuliu. In senatulu magnatiloru dechiara ministru presiedinte contele Hohenwarth, ca este insarcinatu de imperatulu de a amaná senatulu imperialu. —

Bucuresci. Propunerea lui Maiorescu, cá sum'a de 20.000 lei, subventiunea societatei academice se se reduca la 10.000 lei, si subventiunile acordate celorlalte societati de cultura, se se supprime cu totul, punenduse la votu se primi in sgomote de protestari.

Se primesce si suprimerea subventiuniloru acordate societatiiloru „Transilvani'a“ si de arme si gimnastica.

Se votéza acordarea celorlalte subventiuni. Suprimerele la institutiune nu se face in statele doritórie de cultura, chiaru in Austro-Ungari'a bugetulu instructiunei, si anumita in Ungari'a s'a maritu cu sume estraordinari de milionu, de unde chiaru academi'a loru trage o subventiune de minune. Si boierii romani! Asia se va ajute Ddiuulu luminei si alu puterei! —

Societatea teatrala maghiara sub directiunea d. Nagy Mihály produse Jouea trecuta repr. „Cabale si amoru“ spre mare multiamire a publicului, care nu pre era numerosu. D. Lendvay Márton, unu actoru dintre cei de prim'a mana dela teatrulu nationale din Pest'a a seceratu dese aplause si chiamari afara. Adi Sambat'a la 8 óre se pune pe scena: „Memorialele diavolului“, d. Lendvay va aparé cá Robin de Bois. Se voru representa numai 3 bucati, de unde se astépta caldurosu concursu alu publicului. —

Prenumerantii „Gazetei Trans.“

Transportu din Nr. tr. 108 fl. — cr. v. a.	
II. Sa d. Ioane Olteanu episcopu	
rom. gr. cat.	5 „ — „
Rss. Stefanu Moldovanu prepositu	5 „ — „
„ Andreiu Liviu can. custode	5 „ — „
„ Gavrile Popu can. cancelariu	5 „ — „
„ Ioane Rusu protop. rom. unitu	5 „ — „
POD. Ioane Barbu capitanu in pensiuene Agramu	5 „ — „
Societatea rom. de lectura in Lugosiu	5 „ — „
DD. Nicolau Patarea si Radu	
Istrate negut.	5 „ — „
Casina romana in Kis-Jenö	3 „ — „
Asociatiunea de lectura Butyinu	5 „ — „
Alecs. Claudiu Vladu secret. presid.	5 „ — „
Dir. bailoru de Valcele	3 „ — „
OD. Gabr. Tieranu parochu gr. c.	5 „ — „
„ Bas. Munteanu parochu rom.	5 „ — „
„ Ioane Taufor libreriu	3 „ — „
„ Ioane Deacu notariu com.	5 „ — „
Societ. casina in M. Osiorheiu	2 „ 55 „
OD. Christianu Manu par. gr. c.	5 „ — „
„ Iosifu Vladutiú posesore	5 „ — „
„ Teodoru Colbasi	5 „ — „
„ Ieronimu Albini	5 „ — „

Sum'a: 217 fl. 55 cr. v. a.
(Va urmá.)

Respunsuri: D. A. B. Cum se póte Fóia, candu chiaru protopopii abia se presenta cu cate unu prenumerantu — numai? Vien'a: Indata dupa, asteptu respunsu. V. R. Asteptu modificatele. A. R. Buc. N'amu primitu pana adi franciada! —

Indreptare: In Nr. 50 cetesce in locu de Siador: Siandor; in Nr. 49 in locu de 10 fl. cetesce 10 fl. 80 cr. pentru 18 prenumeranti.

Cursurile

la bursa in 14 Iuliu 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 84	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 84	„
Augsburg	—	—	121 „ 75	„
Londonu	—	—	123 „ 45	„
Imprumutulu nationalu	—	—	59 „ 40	„
Obligatiunile metalice vechi de 5%	68	„ 95	„	„
Obligatiunile rurale ungare	80	„ 25	„	„
„ „ temesiane	78	„ —	„	„
„ „ transilvane	76	„ 50	„	„
„ „ croato-slav.	85	„ 75	„	„
Actiunile bancei	—	—	767 „ —	„
„ creditului	—	—	285 „ 20	„

Redactoru respundietoriu

IACOBU MURESIANU.

Editatiune: Cu tipariulu lui

IOANE GÖTT si fiu HENRICU.